



SODOBNA UMETNOST - Matija Ferlin

Govorica telesa

namesto besed

NOVA GORICA

Iskanje novih poti na področju scenskih umetnosti. Matija Ferlin se ne ponavlja, na novo ne ustvarja samo uprizoritve, temveč utemeljuje nove načine kodiranja odrskega nastopanja. Sodoben ples? Gledališka predstava, v kateri telo modulira besede? Eno in drugo. V predstavi *Staging a Play: Steklena menažerija* Matija Ferlin s štirimi soplesalci prehaja od enega žanra v drugi oziroma razvija lastno govorico, ki temelji na telesnem gibanju kot nadomestkom za besedo. Uprizoritev, uvrščena v širšo družino sodobnega plesa, je gostovala na velikem odru **novogoriškega gledališča** v okviru letošnje plesne ponudbe.



Na svoji približno triletni poti je predstava dobila več nagrad. Že takoj, januarja 2016, je bil projekt *Staging a Play: Steklena menažerija* med tremi dobitniki *velike nagrade 2015*, letos pa so mu podelili nagrado *gibanica 2017* za najboljše predstavo po izboru strokovne žirije. V utemeljitvi med drugim piše: »Letošnji nagrajenec je kompleksno, večplastno delo, narejeno z disciplino in brez strahu pred bizarnim. Pokazalo je raznolik in zanimiv gibalni vokabular, veliko ostrine in jasno avtorstvo s samosvojinimi in nepozabnimi predstavami vseh plesalcev – fantastičen ansambel. Prefinjeno oblikovanje svetlobe, scene in glasbe uokvirjajo gledališko in koreografsko delo, ki raziskuje domišljijo, hkrati pa je trdno zasidrano v realnosti.« S koreografskega vidika gre za skupinsko delo: koncept in režijo podpisuje Matija Ferlin, koreografijo pa z njim še Loup Abramovici, Anja Bornišek, Maja Delak in Žigang Krajncan, vsi imenovani tudi izvajajo (večkrat baje tudi improvizirajo) skupno zamisel. Matija Ferlin je še avtor kostumov, med ostalimi avtorji je treba omeniti vsaj še Luko Princiča (glasba), Gorana Ferčeca (dramaturgija), Maurizia Ferlina (scenografija) in Sašo Fistriča (vodenje luči in tehnično vodstvo).

Vsebinska osnova predstave so motivi iz drame *Steklina menažerija* Tennesseeja Williamsa. Na odru je večji zamejen kvadrat, v katerem interpreti s posameznimi prizori razvijajo dramsko pripoved. Besed v kvadratu, ki sicer z nizkim »zidkom« prekriva noge plesalcev skoraj do kolen, ni: s premišljenimi gibi zgovorno govori telo. Vendar predstava ni nema: ob glasbi, ki je sicer večji del precej neprepoznavna, se oglašajo v angleščini posnete razlage – razmišljanja. Običajno, ko interpreti sedijo okrog mize, ki zapolnjuje drugi, manjši del odra. Med predstavo, kot pojasnjuje (Ferlinov) posneti glas, se namreč je, pije in razpravlja. Prav tako izvem, da so s predstavo želeli prenehati, vendar jih je nekaj sililo naprej. Ali je vredno nadaljevati samo zato, ker ti je nekaj uspelo, sprašuje in se samospirašuje Ferlin. In kaj je uspelo? Prikazati izbrano zgodbno drugič od tega, kar smo vajeni: *Steklina menažerija* je zelo pogosto izvajana drama, ki temelji na govoru, Ferlin s svojimi utemeljuje, da lahko drama zaživi na odru tudi brez besed. Vsekakor je izdelana govorica nenavadna, predstava pa nepredvidljiva. *(bljp)*